

Çocuğunuzla birlikte okuyun

Günişığı Kitaplığı'ndan çıkan "Barış Odaları" Aslı Der'in, Küçük Cadı Şeroks Dizisi'nin üçüncü kitabı. Sadece çocukların değil, büyüklerin de okuması gereken bir kitap bizce...

Bu kitabın okurunun, başkalarının kendi adına karar vermesinden düşünerek kendi kararlarını vermesinin en doğrusu olduğunu hissetmesi çok mutlu eder beni.

Kısaca kitabın hikayesini alabilir miyiz?

Barış Odaları, halkın iyiliği için çabalayan Masallar Ülkesi Prensi Hortim'in ortadan kaybolmasıyla başlıyor. Masallar Ülkesi'ni saran sis hızla yayılırken, bu sise neden olan Poturas da hain planları için durmadan çalışıyor.

Prens Hortim ortadan yok olunca, Prenses Foreri kocasının yerine geçip, sorumluluk alıyor. Kendisine yardım için çağırdığı kişilerden biri de Küçük Cadı Şeroks.

Şeroks, halkın sorunlarını, anlaşmazlıklarını çözmek için iyi niyetle başladığı arabuluculuk görevinden yorulan prensin izini bulma peşinde. Halk, sorunlarını tartışarak, konuşarak çözmek için kurulan Barış Odaları'ndan vazgeçip her derdini Prens Hortim'e anlatmaya, çözümünü de doğrudan ondan öğrenmeye alışmış. Prens ortada olmayınca huzursuzluk tırmanıyor. Küçük Cadı Şeroks'sa, Prens Hortim'i bulmakla kalmayıp Poturas'ın hain planını da bozmak için çabalıyor.

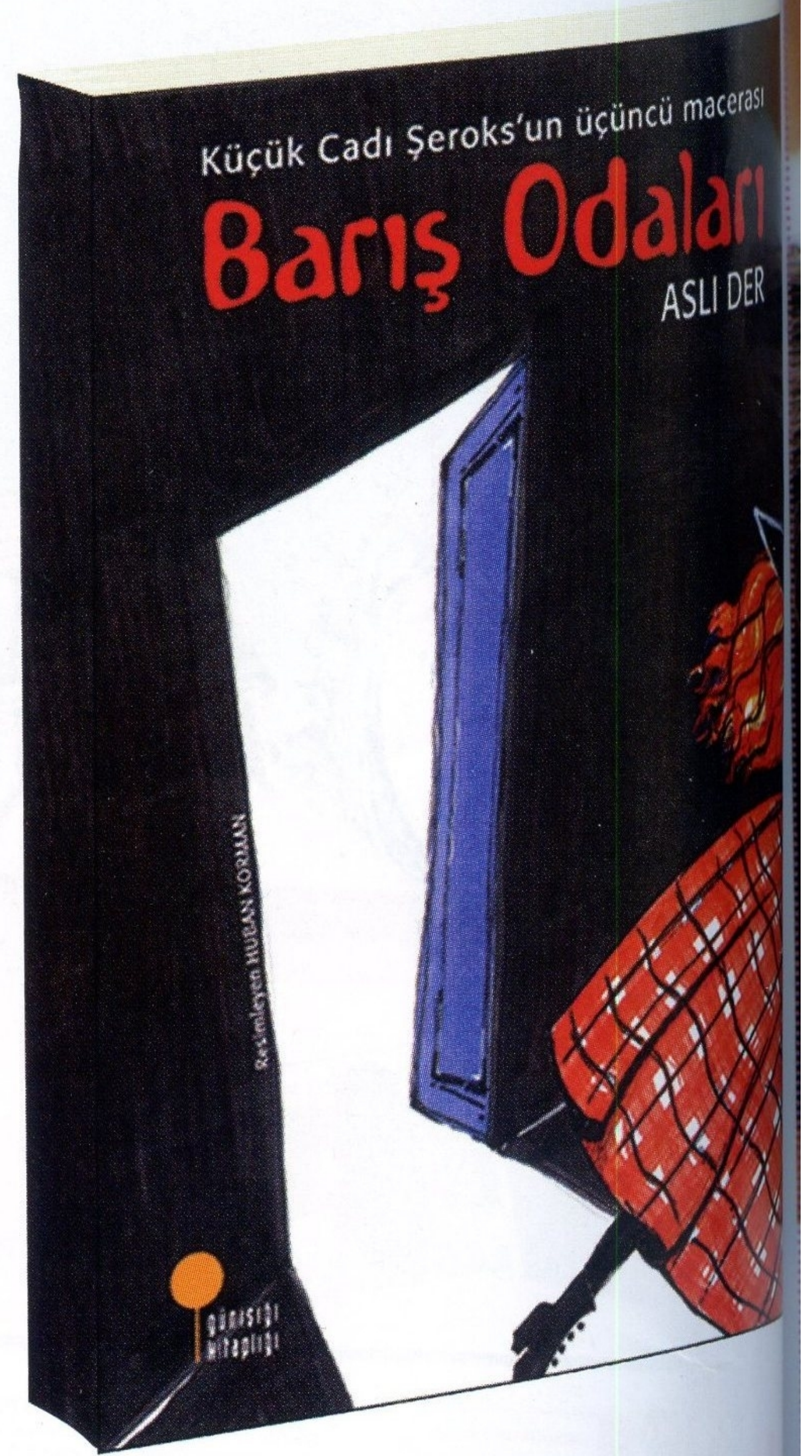
Karakterlerin özellikle öne çıkan yönleri var mı?

Elbette, hepsinin kendine ait, diğerleri arasında sıvıran özellikleri var. Küçük Cadı Şeroks cesur ve kararlı bir cadı. Prens Hortim yardımsever, iyi kalpli ve vicdanlı. Poturas hırslı ve hain, Prenses Foreri gerektiğinde soğukkanlı bir şekilde sorumluluk alabilen biri. Bu özellikler kimi yerde öne çıksa da tüm karakterlerin, iyi ya da kötü, insana ait tüm davranış şekillerini içlerinde taşıdıklarını okura hissettirebilmek benim için önemli. İyiler de hata yapabilir, sonuçları kötü olacak kararlar alabilirler. Önemli olan kişinin kendi içine bakıp, yaptığı hatayı görebilecek kadar sağduyu ve vicdan sahibi olabilmesi. Benim için özellikle Prens Hortim'in vicdanının sesine kulak vermesi bu açıdan önemli doğrusu.

Barış son yıllarda en çok ihtiyaç duyduğumuz şey. Böyle bir kitap çocukların hangi duyguları ve kavramları fark etmesine ya da pekiştirmesine yardımcı olabilir?

Barış, bizim için birileri tarafından sağlanmasını beklediğimiz bir şey olmamalı; barışı biz, hep birlikte sağlarız. İnsanlar düşüncelerini dile getirmekten korkmamalı, sözcüklerin gücünü hafife almamalı. Özgürce düşünce üretmediğimiz, bunları paylaşmadığımız, bizimle aynı düşünceyi, görüşü taşımayanları anlamak yerine ötekileştirip dışladığımız, kendi çıkarlarımız için diğerlerinin haklarını çiğnemekten kaçınmadığımız bir durumda barış yalnızca bir dilek olmaktan öte geçebilir mi?

Bu kitabın okurunun, başkalarının kendi adına karar vermesinden düşünerek kendi kararlarını vermesinin en doğrusu olduğunu hissetmesi çok mutlu eder beni. Vicdan sahibi olmanın önemini anlaması da harika olur. Ayrıca kadınların yönetimde en az erkekler kadar söz sahibi olduğunu, umudu, dostluğun, cesaretin önemini, iyiler kadar kötüler de olduğunu ve bunun hep olacağını aklından şöyle bir geçirip biraz düşünürse de sevinirim. Ama doğrusu ben kitaplarımı tek bir beklentiyle yazıyorum:

rum: dilerim okur kitabımla geçirdiği zaman boyunca çok keyif alır, bu kitabı okuduğu için mutlu olur.

Son olarak, ötekileştirme, nefret dili, dışlama gibi kavramlarla çocuklukta tanışılıyor ve fark etmeden bilinçaltına yerleşebiliyor. Bu konuda ne söylemek istersiniz?

Çocuğun büyüdüğü ortamda nefret, dışlama, ötekileştirme varsa, bunlar günlük hayat içinde normalleştiriliyorsa o çocuğun bunu kendi davranış şekliyle dışa yansıtmaya doğal bence.

Her birey önce kendine dönüp bakmalı. Kuramsal olarak kabul ettiklerini kendi hayatının içinde uygularken ne kadar dürüst olduğunu vicdanına sormalı. Hiç kitap okumayan anne babanın çocuklarına kitap okumanın yararları konusunda nutuk atmasına benziyor bu. Kendine benzemeyeni, kendi gibi düşünmeyeni ötekileştiren, dışlayan ebeveyn, çocuğuna bunu yapmanın yanlış olduğunu söylese ne fayda...

Dile getirdiklerimizle, savunduklarımızla, salık verdiklerimizle davranış biçimlerimiz birbirini tutmadığında çocuk aptal değil, bunu rahatlıkla anlıyor bence ve genellikle tavsiye edileni değil uygulamada gördüğünü örnek alıyor. O yüzden doğruyu söylemek, tutarlı ve dürüst olmak önemli. ■